

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Tertiò contra eos qui culpam referunt tempori. Qui culpam refert tempori,
pœnæ tempus non aufert.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Matth. 5.

est facilius, neque hoc facilius aliter facit quam quia est facile, & quam quia placet facere quod est facile, non autem quod difficile. Quod certe non est facere propter motivum legis servanda quod est divinum Dominum seu divina Jubentis Authoritas, cui tenetur obedire in omnibus, & tanto magis in difficultibus quanto magis in illis nostra constaret subjectio, quae vix apparet in aliis facilioribus. Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nonne & Publicani hoc faciunt? Et si salutem veritatis fratres vestros tantum, quid amplius faciut? Nonne & Ebenici hoc faciunt? Quasi diceret, cum sint ista facillima, non sunt ex motivo supernaturali sed naturali, ac proinde non habent eam vim, quam habere debet virtus Christiana, cuius merces est Regnum Cœlorum.

Iac. 2.

Sicut de Fide divina dicitur, quod qui non credit uni articulo propter motivum fidei, perdit omnino divinam fidem, nec ulli credit articulo propter Deum: sic plane S. Jacobus de observandis à leges: Quisunque toram legem servaverit, offendit autem in uno, factus est omnium reus. Qui enim dixit, Non mactaberis, dixit, & non occides. Quod si non mactaberis, occides aut.

tem, factus es transgressor legis. Quasi diceret, nihil tibi prod est servasse aliud, cum istud transgrediendo factus sis reus legis violator: Quo certe Apostoli loco nihil apertius ad Veritatem evidenter. Sunt quidem ejus loci diversæ Authorum interpretationes: Sunt qui explicent de charitate per unius præcepti violationem perdita, & cuius perditione quidquid aliud feceris, tibi peccat. Sunt qui de universa legi sic intelligent ut lex vel justitia legis sit quasi una corona, una vestis, una cyclus aurea, circumdans & ornans totum hominem: quæ tota violatur, si vel unam ex ea partem dermas aut violas; sicut in musica, corruptitur tota harmonia, si vel una vox dissonet vel absit: nam sic tollitur ejus integritas, species & decor: Ita Tiberius & Cornelius. Sed omnium sapientissimè Menochius qui ad cæteras hanc addit: quam declaravimus expositionem. Quia, inquit, qui in uno peccat, libenter Authoritatem contemnit, que in omnibus præceptis motivum nobis esse debet ad illa servanda. Quo in sensu est alia Veritas huic conformis. Feria quarta infra Hebdomadara quartam post Pascha, in secunda parte.

TERTIA VERITAS.

CONTRA EOS QUI CULPAM REFERUNT
TEMPORI.

Qui culpam refert tempori, poenæ tempus non auferit.

Job. 9.

SENSUS & Ratio est, quia qui culpam reus est, poena cum sit & reus, poena aliquando subeunda tempus non auferit, suo tempore punietur. Neque enim est ulla culpa quam non sequatur poena. Verebar omnia opera mea, inquit Job, sciens quod non parceret delinquenti. **D**E **L**I **N**Q**V**E**N**T**I** Dominus nequam parcit, inquit ibi S. Gregorius, quia delictum sine ultione non deserit. Aut enim ipse hoc homo in se penitentem punit, aut hoc Deus cum homine vindicans percudit. Nequaquam igitur peccato parcitur, quia nullatenus sine vindicta laxatur.

Sed qui culpam refert tempori, culpares est, & quidem dupl. cu, aut certè gravioris, quam si solum peccasset & peccati excusationem à tempore non repeteret. Sic enim irridet Deum, quasi

non omni tempore colendus esset, quasi Deus daret tempus peccandi, quasi tūm non esset sanctus, ut peccatum non odire posset. Propter quid P. 9, irritavit impius Deum? Dicit enim in corde suo, non requiret. En quo maximè irritatur Deus cum culpa sic refertur tempori, quasi nulla tum esset culpa.

Ergo iū qui culpam refert tempori, poena tempus non auferit. Valde is errat & decipitur; rautum enim abest, ut impunè tūm peccet, quin duplo gravius puniatur; & quod peccari, & quod peccato tempus acripscrit. Duplicate duplia secundum opera ejus; miscet illi duplum? Apoc. 18.

Vide in secunda parte Dominicam
Quinquagesimæ.

TRES

